

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی ساده زیستی در دایره گفتمانی پسامدرن و اسلام

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

قاسم محسنی مری - دانش آموخته دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه پیام نور تهران جنوب

سلیمان عباسی - عضو هیئت علمی دانشگاه جامع علمی کاربردی

خلاصه مقاله:

ساده زیستی انتخاب گونه ای از سبک زندگی در میان انواع امکان های موجود در عرصه مصرف است که برآمده از دنیا مدرن می باشد. شیوه متمایز زیستی در برابر زیستهای گوناگون با عناصر و مولفه های ویژه می باشد. این مفهوم در معنا فراگیر، لاگوی کنش های آدمیان براساس مجموعه ای از تلقی ها، ارزشها، شیوه های رفتاری، سلیقه ها، باورها و کردارهای نظام مند افراد را در زیست اجتماعی مشخص می کند. سبک های زیسته به دلیل وقوع مکانی و زمانی و سایر مولفه های دنیای مدرن و پسامدرن دارای تنوع شدند و هرکدام با سلسله ارزشها و قواعد متناسب با خود روبه رویند. بازشناخت تفاوت برداشت ها از این مفهوم در دنیای نوین و دین اسلام نیاز به بازخوانی آن در دایره گفتمانی با گستره مولفه های ویژه هرکدام می باشد. شیوه پژوهش این جستار توصیفی و تحلیلی بوده که به بازخوانی سنخ ساده زیستی در جهان امروزین به عنوان گونه سبک زندگی پرداخته و در ادامه این مفهوم و چگونگی کاربرست آن در گفتمان اسلامی بیان می شود.

کلمات کلیدی:

سبک زندگی، ساده زیستی، گفتمان، زهد، قناعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319239>

